

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/62/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200704
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200704.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: E., nar. XX.XX.XXXX., bytom R., zast.: JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Slovenská č. 69, Prešov, proti žalovanému : Okresný úrad Prešov (pôv. Katastrálny úrad v Prešove), so sídlom Námestie mieru 3, 081 92 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správneho orgánu v konaní ROEP, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. januára 2013 č.k. 1S/82/2012-68, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. januára 2013 č.k. 1S/82/2012-68 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnych orgánoch

1. V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 1. októbra 2013 Obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Správy katastra v Banskej Bystrici ako žalovaného správneho orgánu (pôvodne žalovaný bol Katastrálny úrad Prešov) nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Prešov. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) najmä prostredníctvom novelizovaného znenia predovšetkým ustanovenia § 11 (miestnymi orgánmi štátnej správy na úseku katastra sú okresné úrady, ak osobitný zákon neustanovuje inak) a 18 ods. 2 (okresný úrad podľa písm. a/ rozhoduje v katastrálnom konaní, podľa písm. b/ až k/.....)

Preto bude s týmto právnym nástupcom Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane

žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka, vrátane aj výrokovej časti súdneho rozhodnutia pri identifikácii napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 9 ods. 12 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, právoplatne neskončené obvodným úradom životného prostredia, obvodným pozemkovým úradom, obvodným lesným úradom, obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správou katastra a Obvodným úradom Štúrovo do 30. septembra 2013, dokončí okresný úrad, v ktorého územnom obvode mali sídlo obvodný úrad životného prostredia, obvodný pozemkový úrad, obvodný lesný úrad, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správa katastra a Obvodný úrad Štúrovo.

2. Rozhodnutím č. Co 21/2012/Mi z 25. júla 2012 (č.l. 26) žalovaný ako odvolací správny orgán v zmysle § 18 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších právnych predpisov (katastrálny zákon) - ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 162/1995 Z.z.“; a ustanovení § 5, § 7 ods. 1 a 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších právnych predpisov (Správny poriadok), postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Správy katastra Prešov č. C ROEP 24607/88/2011/Pe z 30.04.2012, ktorým uvedený prvostupňový katastrálny orgán - nevyhovel námietke žalobcu proti výpisu z návrhu registra obnovej evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „ROEP“) v katastrálnom území (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „k.ú.“) Y. pre LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a - odvolanie zamietol.

3. V predmetnom prvostupňovom rozhodnutí týkajúcom sa spornej výmery pozemkov E-KN parc.č. č. 1-369, 1-454, 1-921, 1-664, 1-671, 1-764, 1-847, 1-711 a 1-407 správny orgán zdôraznil, že tieto sú spresnené na podklade digitalizovanej a vektorizovanej mapy určeného operátu.

4. Ďalej s jednotlivými námietkami žalobcu (spochybenie právoplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia týkajúceho sa parciel EKN 1-764 a 1-711 a zmenách vo výmerách) sa žalovaný podrobne zaoberal pri jednotlivých parcelách, a to od str. 2 až po str. 11 napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 180/1995 Z.z.“) v znení platnom v čase vydania napadnutého prvostupňového rozhodnutia (tzn. 30.04.2012) správny orgán uverejní návrh registra počas 30 dní na verejné nahliadnutie na obvyklom mieste v obci (jej časti) spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia súčasne doručí do vlastných rúk každému účastníkovi, ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo je známe, výpis z návrhu registra týkajúci sa pozemkov, ktoré sú podľa zistených údajov v jeho vlastníctve alebo v správe spolu s poučením o možnosti podať námietky. Komisia spolu s výpisom z návrhu registra doručí účastníkovi výzvu na zaplatenie príspevku na finančné zabezpečenie konania podľa § 10 ods. 2 a 4. Neznámych vlastníkov a vlastníkov, ktorých miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, zastupuje fond alebo správca, ak ide o lesné pozemky; komisia doručí fondu alebo správcovi výpis z návrhu registra.

Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení námietky posúdi komisia, ktorá si na tento účel vyžiada vyjadrenie toho, koho práva boli námietkou dotknuté a svedecké výpovede osôb oboznámených s miestnymi pomermi, a so svojím stanoviskom ich spolu predloží správneho orgánu na rozhodnutie. Rozhodnutie o námietkach a o schválení registra je preskúmateľné súdom.

5. Čo sa týka hore uvedenej E-KN parc.č. 1-711/3, táto mala byť podľa žalovaného na základe právoplatného rozhodnutia Okresného národného výboru v Prešove č. výst. 5942/68 vyvlastnená za účelom výstavby pionierskej železnice v obci Solivar pre k.ú. T. v prospech Čsl. štát v správe MNV Prešov. Technickým podkladom k uvedenej listine bol geometrický plán z 23.01.1968, ktorý zadefinoval priebeh hraníc novovzniknutej parcely evidencie nehnuteľnosti č. 797/4.

Do operátu evidencie bol zápis vykonaný PVZ č. 184/75 na LV č. X v k.ú. T.. Vlastníkom bola predmetná časť parciel vyvlastnená už v roku 1968, tzn. že podľa právneho názoru žalovaného dedičia

mohli nadobudnúť iba nehnuteľnosti vo vlastníctve poručiteľa, nie však podľa žalovaného vyvlastnené časti.

Podľa § 12 ods. 1 písm. b) zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení platí, že ak sa v konaní zistia údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní alebo o zápise za vlastníka alebo protokol a zoznam o prechode vlastníctva veci štátu na obec, správny orgán môže na návrh rozhodnutím potvrdiť, že pozemky sú vo vlastníctve štátu alebo inej osoby, a to aj vtedy, ak sú dotknuté pozemky a právne vzťahy k nim evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií; vydaním rozhodnutia správneho orgánu strácajú osvedčenia alebo protokoly a zoznamy platnosť.

6. Z uvedených dôvodov žalovaný konštatoval, že prvostupňový správny orgán rozhodol správne, a preto jeho rozhodnutie potvrdil a odvolaniu nevyhovel.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

7. Proti tomuto rozhodnutiu (konkrétne v časti týkajúcej sa E-KN parc.č. 764, 711, 921, 664, 671, 874 podal žalobca na Krajský súd v Prešove prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalobu zo 30. augusta 2012.

8. V žalobe namietal, že

- rozhodnutie žalovaného (bývalého katastrálneho úradu) je nepreskúmateľné,
- správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav a
- a zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom administratívneho spisu.

9. Ďalej žalobca uviedol, že v konaní bol vypracovaný návrh ROEP, v ktorom parcela mpč. 764 je riešená ako

- a. parcela registra E-KN 764/1 s výmerou 3641 m²,
- b. parcela registra E-KN č. 764/2 s výmerou 153 m² a
- c. parcela registra E-KN č. 764/3 s výmerou 201 m².

10. Hore uvedená parc.č. 764/3 mala byť podľa návrhu ROEP vyvlastnená na základe právoplatného rozhodnutia Okresného národného výboru v Prešove č. výst. 5942/68 zo dňa 29. septembra 1969 za účelom majetkovo-právneho vysporiadania výstavby Pionierskej železnice v obci Solivar a zapísaná v prospech Mesta Prešov pre tzv. Pioniersku železnicu.

Avšak uvedené rozhodnutie ROEP podľa žalobcu trpí vadami, pre ktoré nie je spôsobilou listinou na zápis do katastra nehnuteľností.

11. Vo vzťahu k vyvlastňovaciemu rozhodnutiu žalobca argumentoval, že nie je riadna doložka právoplatnosti, z ktorej by bolo zrejmé, kedy toto vyvlastňovacie rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Podľa vyjadrenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v archívnych fondoch ONV Prešov a MsNV Prešov sa vyvlastňovacie rozhodnutie síce nachádza, ale bez pečiatky právoplatnosti.

12. Tiež žalobca s poukazom na judikaturu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad sp. zn. III. ÚS 148/05 alebo III. ÚS 127/2010) a judikaturu Európskeho súdu pre ľudské práva najmä poukazoval, že z vyvlastňovacieho rozhodnutia je zrejmé, že k potvrdeniu právoplatnosti rozhodnutia je potrebné predložiť doklad o zložení náhrady. Žalobcovi, resp. jeho právnenému predchodcovi však žiadna finančná hotovosť nebola nikdy vyplatená, lebo z potvrdenia Okresného súdu Prešov zo dňa 30.04.2012 vyplýva, že v prospech právneho predchodcu žalobcu neboli vložené do úschovy žiadne finančné prostriedky ako náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti podľa vyvlastňovacieho rozhodnutia č. 5942/68 z 29.09.1969 a ani v archívnych fondoch ONV Prešov a MsNV Prešov sa nenachádzajú žiadne doklady, ktoré by preukazovali vyplatenie náhrady za vyvlastnené pozemky.

13. Žalobca ďalej namietal, že v čase vydania uvedeného vyvlastňovacieho rozhodnutia jej účel, t.j. Pionierska železnica už neexistovala, lebo s jej vybudovaním, resp. prebudovaním pôvodnej lesnej železnice na Pioniersku železnicu sa začalo v roku 1958. Uviedol, že na Šváboch sa vybudovala železničná stanica, tam Pionierska železnica začínala a oficiálne otvorenie Pionierskej železnice sa konalo 17. júna 1961, pričom, po otvorení mala iba 8,2 km. Pionierska železnica bola v roku 1969 zrušená a zlikvidovaná.

14. Žalobca tiež zdôraznil, že argumenty smerujúce proti zníženiu výmery jeho parciel a poukázanie na neplatnosť vyvlastňovacieho rozhodnutia, bolo potrebné považovať za návrh podľa § 11 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. a tento názor má podporu v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo 60/2010.

V súvislosti s uvedeným uviedol, že minimálne od novembra 1998 je dobromyseľný v tom, že mu patrí vlastnícke právo k uvedeným pozemkom, a preto sú splnené podmienky na vydržanie vlastníckeho práva podľa § 134 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s uvedeným zdôraznil účel zák. č. 180/1995 Z.z., ktorého zámerom nebolo v konaní o ROEP odobrať vlastníkom vlastnícke právo k nehnuteľnostiam.

15. Tiež sa žalobca vyjadril k nesprávnej výmere vo vzťahu k E-KN parc.č 921, 664, 671 a 847, pričom zdôraznil, že s jeho námietkami vo vzťahu k uvedeným parcelám sa druhostupňový správny orgán žiadnym spôsobom nevyporiadal, preto napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

B)

16. Žalovaný naopak vo vyjadrení k žalobe zotrval na stanovisku, že v správnom konaní podľa jeho názoru bol dôsledne zistený skutočný stav vecí. Odvolací správny orgán sa v rozhodnutí o odvolaní vyporiadal so všetkými námietkami žalobcu a v odôvodnení rozhodnutia správne orgány oboch stupňov prešetrili zápis listín EN a KN a porovnali zmeny vyplývajúce z listín s údajmi návrhu ROEP vo vzťahu k dotknutým parcelám.

Tiež poukázal na to, že nakoľko k žiadnej zo všetkých predložených verejných listín na zápis do katastra nehnuteľností v súvislosti s týmto konaním nebol pripojený geometrický plán, ktorý by presne definoval geometrické a polohové určenie predmetných pozemkov, výmery parciel boli spresnené konaním ROEP a v súlade so zák. 180/1995 Z. z.

17. Vo vzťahu k námietkam o neprávoplatnosti rozhodnutia č. výst. 5942/68 z 29. septembra 1969 katastrálny úrad uviedol, že nemá právomoc v správnom konaní o odvolaní proti rozhodnutiu správy katastra o námietkach proti návrhu ROEP posudzovať platnosť, resp. neplatnosť verejnej listiny vydané iným orgánom (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.: 1 Sžo 80/2007 a 3Sžo 169/2010).

18. K doložke právoplatnosti žalovaný konštatoval, že táto sa vyznačovala na origináli rozhodnutia a na ďalších rovnopisoch iba na požiadanie subjektov, ktorým bolo toto rozhodnutie doručené.

Na základe právoplatného vyvlastňovacieho rozhodnutia č. výst. 5942/68 zo dňa 29. septembra 1969, ku ktorému bol predložený technický podklad GP č. 179-25-116-915-66 zo dňa 23. januára 1968, ktorý zadefinoval priebeh hraníc novovzniknutých parciel, bol do operátu bývalej evidencie nehnuteľností vykonaný zápis pod položkou výkazu zmien č. 184/75 na LV č. X v k.ú. T.. Zákres bol vykonaný aj na pozemkovej mape.

19. Žalovaný ďalej uviedol, že vo vzťahu k vyhodnoteniu námietok žalobcu ako návrhu podľa § 11 zák. č. 180/1995 Z.z. je potrebné uviesť, že toto konanie je návrhovým konaním, pričom návrh musí mať určité náležitosti uložené zákonom, musí mať priložené dôkazy.

Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení správny orgán na návrh účastníka konania (ďalej len "navrhovateľ") rozhodnutím potvrdí, že navrhovateľ nadobudol vlastníctvo k pozemku vydržaním, ak sú splnené podmienky ustanovené týmto zákonom. Účastníkom konania je aj dedič oprávneného držiteľa.

Podľa § 11 ods. 3 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení návrh na vydanie rozhodnutia podľa odseku 1 možno podať len na účely konania a najneskôr s podaním námietok (§ 7 ods. 2).

Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 180/1995 Z.z. v citovanom znení návrh musí obsahovať skutočnosti o splnení podmienok vydržania ustanovených osobitným predpisom, pričom

- a) navrhovateľ si môže započítať aj čas pred účinnosťou osobitného predpisu,
- b) prekážkou vydržania podľa tohto zákona nie je, ak pozemok bol v užívaní poľnohospodárskej organizácie alebo lesnej organizácie podľa skorších predpisov alebo ak je pozemok v čase podania návrhu v nájme.

Podľa § 11 ods. 5 zák. č. 180/1995 Z. z. v citovanom znení navrhovateľ pripojí k návrhu dôkazy, ktoré má k dispozícii, alebo označí iné dôkazy, ktoré sú mu známe.

C)

20. Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal napadnutú vec na základe dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že vo veci nebol zachovaný zákonný postup a obidve rozhodnutia boli vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v postupe správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, a preto podľa § 250j ods. 2 písm. c), d), e) O.s.p. napadnuté rozhodnutia zrušil a vrátil vec správneho orgánu na ďalšie konanie.

21. Svoj zrušovací záver krajský súd s odkazom na ustanovenia § 244 ods. 1, § 247 ods. 1 O.s.p., § 1, § 5 ods. 4 až 7, § 7 ods. 1 až 3, § 6 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1, 4 a 6 zák. č. 180/1995 Z.z. odôvodnil predovšetkým tým, že napriek výzve mu nebol doručený úplný, zažurnalizovaný a originálny spisový materiál v predmetnej veci, ale „... súdu zrejme bolo predložené iba torzo spisu.“ (ods. 1 str. 11), resp. „predložený administratívny spis neobsahuje zápisnicu z rokovania komisie ..“. (ods. 5 na str. 12), či „... a z neúplného administratívneho spisu nie je možné zistiť, či bol dodržaný postup správneho orgánu podľa vyššie citovaných ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z.“ (ods. 7 na str. 13), poprípade konštatovanie „V spise nie je pripojený návrh registra ROEP.“ (ods. 1 na str. 14)

22. Vo vzťahu k žalobným námietkam o nesprávnom určení priebehu hraníc pozemkov krajský súd vyslovil názor, že záver správnych orgánov o geometrickom a polohovom určení predmetných parciel, ktoré bolo prevzaté z určeného operátu v zmysle platných právnych predpisov, je nedostatočné.

23. Na uvedenom základe potom krajský súd vyslovil, že

„Ak teda Katastrálny úrad v Prešove potvrdil rozhodnutie správy katastra, pričom je evidentné, že prvostupňový správny orgán nepostupoval v súlade s ustanovením § 6 zákona č. 180/1995 Z. z. je dôvodná námietka žalobcu, že vo veci nebol zachovaný zákonný postup a po preskúmaní rozhodnutí v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe súd dospel k záveru, že rozhodnutia boli vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v postupe správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá má vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, preto podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ O.s.p. napadnuté rozhodnutia zrušil a vracia vec správe katastra ako nástupkyňi katastrálneho úradu podľa zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov na ďalšie konanie.“

III.

Odvolanie žalovaného/ stanoviská

A)

24. Vo včas podanom odvolaní z 11. marca 2012 (č.l. 83- podľa všetkého pre Najvyšší súd Slovenskej republiky ide o rok 2013) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný zrekapituloval svoju základnú argumentáciu z napadnutých rozhodnutí.

Ďalej vytkol krajskému súdu, že prehliadol rozsah dôvodov uvedených v správnom odvolaní, lebo žalobné dôvody ich prekračujú.

25. Hoci krajský súd vychádzal pri zrušení napadnutých rozhodnutí z nedostatočne zisteného skutkového stavu, ďalej pre nedostatok dôvodov a z existencie vady konania v postupe správneho

orgánu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí, tak žalovaný musel z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatovať, že krajský súd vychádzal zo zrušovacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navyše tvrdenie krajského súdu o predložení len „torza spisu“ žalovaný odmietol ako irelevantné, nakoľko v predmetnej veci žalovaný predložil úplný zažurnalizovaný spis prvostupňového právneho orgánu v rozsahu 15 príloh podľa priloženého zoznamu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po oboznámení sa s hore uvedenými skutočnosťami preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolacích bodoch postupom podľa § 212 a nasl. ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 3 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, nakoľko krajský súd vôbec neobjasnil dôvody, ktoré ho viedli k záveru o nutnosti napadnuté rozhodnutie zrušiť, a preto napadnutý rozsudok postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a v zmysle nasledujúceho odseku 3 vec vrátil na ďalšie konanie krajskému súdu.

27. Predovšetkým sa Najvyšší súd stotožňuje s názorom žalovaného, že v odôvodnení krajského súdu absentujú argumenty, ktoré by jednoznačne dali žalovaného odpoveď na otázku, prečo na zrušenie napadnutého správneho rozhodnutia aplikoval vybrané ustanovenia § 250j ods. 2 O.s.p.

Naopak, žalovaný správne v svojom vyjadrení zdôraznil (viď bod č. 25), že argumentácia krajského súdu logicky smerovala k naplneniu zrušovacieho dôvodu obsiahnutého v § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. t.j. že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, poprípade ak podľa viac krát zdôrazneného názoru krajského súdu (viď bod č. 21) nebol predložený úplný administratívny spis, potom bolo očakávateľný postup podľa ustanovenia § 250j ods. 3 veta prvá O.s.p. Takto však krajský súd nekonal a na základe nižšie uvedených ustanovení spôsobil zmätočnosť medzi argumenty odôvodnenia a výrokovou časťou.

Podľa § 250j ods. 2 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že

- a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- b) zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov,
- c) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci,
- d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov,
- e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, súd uvedie vo výroku rozsudku. Na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

28. V odôvodnení rozsudku krajského súdu je iba podaný súhrn tvrdení a námietok jednotlivých účastníkov (str. 1 až 7), ďalej skutkových zistení vo veci konania ROEP (str. 7 až 9) a vytýčenie základnej právnej otázky, či žalobcovi bolo zaslané zákonné rozhodnutie ako aj či došlo k reálnemu vyvlastneniu dotknutej parcely (str. 10 až 14).

Tento súhrn je doplnený s citáciou relevantných ustanovení (t.j. najmä ust. § § 1, § 5 ods. 4 až 7, § 7 ods. 1 až 3, § 6 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1, 4 a 6 zák. č. 180/1995 Z.z.) bez bližších záverov a logických úsudkov, aký dopad na rozhodovanie alebo ďalšie konanie žalovaného mali tieto ustanovenia mať.

Podľa § 157 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa

navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

29. Uvedený prístup súdu k odôvodneniu svojho meritórneho rozhodnutia však judikatúra v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. už dlhodobo označuje ako nepreskúmateľné rozhodnutie (konkrétne v prejednávanej veci rozsudok) a ako také potom nie je preskúmateľné v odvolacom konaní.

Napríklad prostredníctvom svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti (rozsudok sp.zn. 1 Sžr 52 2011 z 30. januára 2012) Najvyšší súd vyslovil, že :

„Konštantná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nastolila trvalú požiadavku vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníka konania (Garcia Ruiz v. Španielsko), čo na súdnej úrovni je možné vykonať v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. iba prostredníctvom uvedenia jasných dôvodov v postačujúcom množstve, ktoré najmä na základe presvedčivých logických úsudkov vyplývajúcich zo zisteného skutkového stavu predstavujú argumenty na akceptovanie alebo nesúhlas s právnymi názormi vyslovenými konajúcim súdom; opačný prípad zapríčiňuje nepreskúmateľnosť rozsudku.

Riadne, logické, presvedčivé a pre účastníka zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva alebo argumentom presvedčujúcim ho o zákonnosti vydaného rozhodnutia súdu alebo východiskovým zdrojom argumentov na spochybnenie tohto rozhodnutia.“

30. V súvislosti s uvedeným musí Najvyšší súd zdôrazniť, že nezrozumiteľnosť (zmätočnosť) ako jeden z typov nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia je jeho zásadnou vadou v zmysle aplikácie § 157 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a čl. 46 ods. 1 ústavy, lebo je zapríčinená dostatkom dôvodov ale nezrozumiteľných vzhľadom k výroku dôvodov. Tým vlastne nezrozumiteľný rozsudok vytvára na jednej strane dojem kvantitatívne na dôvody bohatého rozhodnutia, ale na druhej strane absentujú najmä skutkové dôvody, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v jeho odôvodnení v zmysle imperatívu § 157 ods. 2 O.s.p.

Skutkovými dôvodmi, pre nedostatok ktorých je nevyhnutné prvostupňový rozsudok zrušiť pre nezrozumiteľnosť, sú také vady skutkových zistení, ktoré sú neodmysliteľným základom pre rozhodnutie samotné (rozhodovacie dôvody). O takú situáciu ide najmä vtedy, keď správny súd vyvodil rozhodovacie dôvody alebo ich oprel o skutočnosti v pôvodnom správnom konaní nezisťované, poprípade zistené v rozpore s logickými zásadami (najmä výkladu a hodnotenia), alebo tam, kde nie je zrejmé, prečo konajúci správny súd prehliadol riadne argumenty evidentne obsiahnuté v rozhodnutí správneho orgánu; za nedostatok skutkových dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení súdneho rozsudku, nie je možné považovať čiastkové (s meritom nesúvisiace) nedostatky odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia.

31. Pod judikovaným pojmom „rozhodovacie dôvody“, ktorých absencia spôsobuje nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia (rozsudku) je nutné rozumieť tie, ktoré viedli konajúci krajský súd nepochybne k záveru (§ 250j ods. 1 O.s.p.) o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu s procesným dôsledkom zamietnutia žaloby, alebo naopak ku konkrétne odôvodnenému záveru (§ 250j ods. 2 O.s.p.) o nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu s procesným dôsledkom zrušenia napadnutého rozhodnutia s uvedením konkrétneho procesného titulu (písmena a/ až e/ s vylučovacím účinkom).

32. Z obsahu odôvodnenia rozsudku krajského súdu je pre Najvyšší súd jednoznačné, že žalovaný nemohol v tomto odôvodnení nájsť presvedčivé dôvody spájajúce použité zrušovacie ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c), d) a e) O.s.p. s nezákonnosťou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a nebola mu zo strany súdu podaná jasná odpoveď na jeho vyjadrenie k podanej žalobe, tzn. či sú takéto námietky žalobcu vôbec v konaní ROEP relevantné a ak áno, potom aké následky majú vo vzťahu k vydanému rozhodnutiu.

Obdobne aj Najvyšší súd konštatoval v svojom rozsudku sp.zn. 1Sžr 12/2010 z 12. júla 2011 nasledovne:

„Ustanovenie § 157 O.s.p. nezakazuje v odôvodnení súdu vytvárať kompiláciu známych skutočností zo správnych konaní, právnych viet, rozhodnutí a citácií predpisov, avšak ukladá konajúcemu súdu za povinnosť tieto jednotlivé skutočnosti a argumenty pospájať jasnými väzbami vo forme objasňujúcich úvah a logických úsudkov.“

32. Na základe uvedeného sa Najvyšší súd musel stotožniť s argumentáciou žalovaného, že týmto postupom konajúceho krajského súdu boli vo výrokovej časti uvedené iné zrušovacie dôvody, ako tie, ktoré by mali korešpondovať so závermi vyslovenými krajským súdom v napadnutom odôvodnení.

Na tomto mieste musí Najvyšší súd poukázať aj na dopad takéhoto postupu krajského súdu na právo účastníka brániť sa opravným prostriedkom v zmysle § 250ja ods. 1 O.s.p.

Podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. proti rozsudku súdu podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 je prípustné odvolanie.

33. V súvislosti s uvedeným ako aj vzhľadom k námietke žalovaného správneho orgánu, že hoci predložil časť administratívneho spisu, avšak v relevantnom rozsahu, však Najvyšší súd musí zdôrazniť rozdiel medzi administratívnym spisom vedeným správnym orgánom aj na iné účely ako na správne konanie (napr. spisové materiály vedené o daňových subjektoch, resp. o vykonaní kontrol o dotknutých subjektov) spisom, ktorý správny orgán predkladá v zmysle postupu podľa § 250d ods. 1 O.s.p.

Najvyšší súd pripúšťa, že rozsah administratívneho spisu predkladaný v zmysle § 250d ods. 1 O.s.p. môže byť aj časťou celého administratívneho spisu, avšak musí obsahovať všetky podklady na riadne preverenie (zabezpečiť účel súdneho prieskumu) skutočností zistených správnym orgánom v pôvodnom konaní.

Podľa § 250d ods. 1 O.s.p. žalovaný je povinný v súdom určenej lehote predložiť súdu svoje spisy spolu so spismi orgánu prvého stupňa. Za nesplnenie tejto povinnosti mu súd môže uložiť pokutu do výšky 1 640 eur, a to aj opakovane. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie. Odvolanie voči rozhodnutiu o uložení pokuty vo veci konajúci súd predloží na rozhodnutie príslušnému odvolaciemu súdu až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V.

34. S prihliadnutím na uvedené právne závery a citovanú judikatúru dospel Najvyšší súd, že napadnutý rozsudok krajského súdu nenaplnil predpoklady stanovené zákonodarcom prostredníctvom ust. § 157 ods. 2 O.s.p., čím bolo žalovanému (princíp rovnosti zbraní v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva) znemožnené sa efektívne brániť, čo v konečnom dôsledku predstavuje protizákonný zásah do jeho práva na spravodlivú súdnu ochranu. Preto podľa mienky Najvyššieho súdu bola konaním krajského súdu naplnená podmienka o odňatí možnosti konať pred súdom obsiahnutá v § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

35. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne závery dospel Najvyšší súd k záveru, ktorý je obsahom výroku uznesenia. Na základe týchto dôvodov sa Najvyšší súd nemôže vyjadrovať k ďalším odvolacím dôvodom.

36. O trovách súdneho konania rozhodne v zmysle § 224 ods. 2 O.s.p. krajský súd v ďalšom konaní.

Poučenie:

Proti všetkým výrokom tohto uznesenia n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).